

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on kumottava tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/40/EU ⁽¹⁾ 2 artiklan 25 kohta, 6 artiklan 2 kohdan b alakohta, 7 artiklan 1-5 kohta, 7 kohdan ensimmäinen virke ja 12–14 kohta sekä 13 artiklan 1 kohdan c alakohta.
- Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessaan Puolan tasavalta väittää, että riidanalaiset säännökset koskevat monitahoista ja uutta sääntelyä, josta säädetään ensimmäisen kerran direktiivissä 2014/40/EU ja jonka tavoitteena on sellaisten tupakkatuotteiden, joilla on tunnusomainen maku, markkinoille saattamista koskevasta kiellosta ja kyseiseen kieltoon liittyvistä toimista säätämällä saada mainitut tuotteet, muun muassa mentolisavukkeet, kokonaan pois sisämarkkinoilta. Kun otetaan huomioon mentolisavukkeiden osuus Euroopan unionin tupakkatuotteiden markkinoilla, mainitulla kiellolla on vakavimmat vaikutukset mentolisavukkeiden tuotantoon.

Puolan tasavalta vetoaa riidanalaisen säännösten osalta seuraaviin perusteisiin.

Ensinnäkin SEUT 114 artiklaa on Puolan tasavallan mukaan rikottu. Mentolisavukkeiden markkinoille saattamista koskevasta kiellosta on säädetty, vaikkei kansallisten säännösten välillä ole mitään sellaisia eroja, jotka voisivat rajoittaa tavaroiden liikkuvuutta. Kyseinen kiello ei johda sisämarkkinoiden toiminnan parantumiseen, vaan päinvastoin siitä aiheutuu esteitä, joita ennen direktiivin antamista ei ollut.

Toinen kanneperuste liittyy suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen. Mentolisavukkeiden markkinoille saattamista koskeva kiello ei vastaa niitä tavoitteita, joihin direktiivillä pyritään. Sen lisäksi kiello ei ole sen vaatimuksen mukainen, jonka mukaan toimenpiteiden, joihin ryhdytään, on oltava omiaan tavoitellun päämäärän saavuttamiseen. Mainitun kiellon käyttöönoton kustannukset ylittävät merkittävästi siitä saatavat edut.

Kolmas kanneperuste liittyy toissijaisuusperiaatteen loukkaamiseen. Mentolisavukkeiden markkinoille saattamista koskeva kiello loukkaa toissijaisuusperiaatetta, koska kysymys mentolisavukkeiden käytöstä sekä suhteessa sen kansanterveydelliseen vaikutukseen että suhteessa niiden myynnin kiellosta aiheutuviin yhteiskunnallisiin ja talouteen liittyviin kustannuksiin on luonteeltaan paikallinen ja rajoittuu koskemaan suppeaa osaa jäsenvaltioista. Siksi mainittu kysymys pitäisi ratkaista paikallisella tasolla ja vain niiden jäsenvaltioiden olisi ratkaistava se, joissa kyseisten tuotteiden kulutus ja tuotanto on suurta.

⁽¹⁾ EUVL L 127, s. 1.

Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 24.7.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-198/12, Saksan liittotasavalta v. Euroopan komissio, 14.5.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-360/14 P)

(2014/C 315/70)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja A. Lippstreu, avustajanaan Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-198/12, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan komissio, 14.5.2014 antaman tuomion, jolla vaadittiin kumoamaan osittain Saksan liittohallituksen tiedoksi antamista kansallisista säädöksistä, jotka säilyttävät lelujen lyijyä, bariumia, arseenia, antimonia, elohopeaa sekä nitrosamiineja ja nitrosoituvia aineita koskevat raja-arvot sen jälkeen kun lelujen turvallisuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/48/EY soveltaminen on tullut voimaan, 1.3.2012 tehty komission päätös 2012/160/EU ⁽¹⁾, siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen
- kumoamaan 1.3.2012 tehdyn komission päätöksen 2012/160/EU siltä osin kuin siinä ei hyväksytty lelujen lyijyä, bariumia, arseenia, antimonia, elohopeaa sekä nitrosamiineja ja nitrosoituvia aineita koskevien raja-arvojen säilyttämisestä annettuja kansallisia säännöksiä tai toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleiselle tuomioistuimelle
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi valittajan mukaan SEUT 114 artiklan 4 kohtaa kolmella tapaa virheellisesti. Se ei ottanut huomioon jäsenvaltioiden itsenäisen riskienarvioinnin periaatetta, koska se totesi valittajan ilmoittamat toimenpiteet soveltumattomiksi sillä perusteella, että niiden taustalla oli poikkeuksellinen riskienarviointi. Unionin yleinen tuomioistuin vaati myös virheellisesti näyttöä siitä, että direktiivillä 2009/48/EY annettu suoja ei sellaisenaan riitä. Lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset perustuivat valittajan mukaan virheelliseen käsitykseen, sillä se jätti määrällisen, raja-arvoihin perustuvan suojatasojen vertailun suorittamatta.

Toinen valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin laiminlöi valittajan mukaan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan ja 53 artiklan 1 kohdan mukaisen perusteluvollisuutensa. Yhtäältä sen Saksan liittotasavallan esittämää taulukkoa 1 koskevat perustelut olivat itsessään ristiriitaiset, sillä se viittasi kerran väitettyyn laskuvirheeseen tai kerran oletettuun mittausvirheeseen. Toisaalta perustelut olivat valittajan mukaan riittämättömät, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei Saksan liittotasavallan esittämästä raja-arvojen vertailusta ilmene korkeampaa suojatasoa, tutustumatta raaputettavien materiaalien luokan merkitykseen.

Kolmas valitusperuste: Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin syylistyi kolmesti tosiseikkojen tai todistusaineiston huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla. Se toisti valittajan esittämän taulukon 1 ilmeisen virheellisesti. Edelleen unionin yleinen tuomioistuin katsoi ilmeisen virheellisesti, että valittajien esittämä liittovaltion riskienarviointilaitoksen (Bundesinstitut für Risikobewertung) taulukko sisälsi epäasianmukaisesti yhteenlaskettuja arvoja. Lopuksi valittaja katsoo unionin yleisen tuomioistuimen ymmärtäneen ilmeisen virheellisesti terveyst- ja ympäristöriskejä käsittelevän tiedekomitean (SCHER) 1.7.2010 päivätyn lausunnon, koska se piti sitä biokäytettävyyden raja-arvoja tukevana lausuntona, vaikka SCHER ei ollut selvästikään sitä mieltä.

⁽¹⁾ EUVL L 80, s. 19

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 5.6.2014 – El Corte Inglés, SA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Emilio Pucci International BV

(Asia C-578/12 P) ⁽¹⁾

(2014/C 315/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 46, 16.2.2013.